

مللی جویا ، ۲۸ حوت ۱۳۹۴

به تاریخ ۲۸ حوت ۱۳۹۴ یک سال از زجرکش شدن فرخنده توسط یک مشیت جاهل و وحشی به اتهام واهی قرآن سوزی گذشت. فاجعه‌ای که نه تنها افغانستان بلکه جهان را تکان داد.

در تمام این مدت دولت پوسیده، فاسد و پویشالی عوغ قضیه را زیر کشیده و مجرمین اصلی این وحشت تا کنون به جزای اعمال شان نرسیده و تعدادی از محرکان اصلی هنوز آزاد به ردالت‌پیشگی شان ادامه می‌دهند. دلیل واضح این بی‌غوری اینست که تمامی جلادان و ستم‌پیشگان خاین که طی بیش از سه دهه

عامل تیره‌روزی ملت و بخصوص زنان بوده اند در دولت مافیایی و بوگرفته تجمع کرده اند و از جنگ و دندان از شرکای جرم شان حمایت می‌کنند.

تا زمانیکه جنایتکاران و وطنفروشان در قدرت باشند هرگز نمیتوان انتظار داشت که عدالت و حقوق زن در این کشور تامین گردد.

تا وقتی اکثریت زنان کشور ما آگاه، متشکل و وارد میدان پیکار عدالت‌خواهانه و پیشرو نشوند هرگز نمیتوان به دهشت حاکم علیه زنان خاتمه داد. وظیفه و دین هر فرد آزاده، انسان‌دوست و باوجدان است که آرام ننشسته با مبارزه پیگیر و خستگی‌ناپذیر از خون شهید فرخنده و فرخنده‌های بی‌نام و نشان وطن که در آتش جهل و خرافات و مردسالاری و بنیادگرایی می‌سوزند پاسداری نموده برای تحقق عدالت و انسانیت در وطن ما تلاش ورزند.

ملالی جويا